

[Poul Hansen (Kalundborg).]

til at ligge sådan, at en besparelse på nogle få millioner kroner i år, nogle få millioner kroner til næste år og nogle få millioner kroner i en årrække i en given situation, hvis katastrofen indtræder, kan medføre, at der ikke alene går større materielle værdier tabt, men også flere menneskeliv, end det ville være tilfældet, hvis man undlod disse besparelser, og jeg synes, det er et forhold, man ikke kan se bort fra. Det er et forhold, som vi indenfor udvalgsflertallet har ment at burde tage hensyn til, og ud fra disse betragtninger har vi ikke kunnet tiltræde det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaards ændringsforslag, men må anmode om, at man stemmer imod dem.

Ved lovforslagets første behandling blev der udtrykt håb om, at den ordning, der gennem dette lovforslag forberedes, aldrig nogensinde måtte komme til at stå sin prøve. Jeg vil tro, at vi alle her kan dele dette håb, men vi ved, det er nødvendigt, at vi er forberedt, vi ved, at den verden, vi lever i, ikke er anderledes, end at disse foranstaltninger på forhånd må træffes. Når det er tilfældet, skønner udvalgsflertallet, at der med ministerens forslag og de enkelte ændringsforslag, der nu stilles, er ramt det rigtige, så langt det nu er menneskeligt muligt, og jeg skal derfor på flertallets vegne anbefale dels ministerens ændringsforslag, dels lovforslaget som helhed til vedtagelse.

Carsten Raft: Jeg vil først sige, at jeg kan slutte mig til den ærede ordførers udtalelser om de kvindelige hjælpekorps i det store og hele og erkende, at der af udvalgets formand og andre udvalgsmedlemmer er vist stor interesse for at få en ordning af dette spørgsmål. Den historiske fremstilling ville jeg give en lille smule anderledes. Forholdet er det, at da lottekorpsset udtrådte, var det på basis af et løfte og en ordning, der var angivet af luftværnsforeningen, som er myndighedernes repræsentant i den slags forhold. Så var korpsset dannet. Senere, langt senere tog indenrigsministeren denne ordning tilbage under et møde, og det skete under protest fra korpsset. Derfor kunne man med god grund ved denne lejlighed komme og sige, om der ikke var mening i at få en fornuftig ordning af arbejdsområderne.

Der har som sagt været interesse for spørgsmålet, og der har været megen for-

handlingsvilje hos repræsentanterne for de kvindelige korps, men det var altså umuligt at slå igennem. Vi var i og for sig ikke uenige i princippet; langt det bedste ville selvfølgelig være en ganske klar deling af de to områder, lottekorpsset og de kvindelige marinere for forsvarsministeriets område og Danske Kvinders Beredskab for det civile forsvar. Det ville have været det bedste, men når situationen er den, at der måske er tusinder af kvinder, der ifølge deres medlemsskab af lottekorpsset, som de nu engang har sluttet sig til, ikke vil få anvendelse i den tjeneste, de gerne vil tage del i, havde det været bedst at finde en udvej. På den anden side, når man nu har valgt de rene, klare linier og hævder, at sådan skal det være på begge områder, håber jeg, man også vil huske det, når man skal træffe foranstaltninger for forsvarsministeriets område. Jeg håber, at man da vil huske de rene, klare linier og lade det hvile på de organisationer, man nu er endes om at entrere med.

Vi har under første behandling fremført nogle betragtninger over visse praktiske områder, hvor vi kunne have ønsket visse ting anderledes. På nogle af disse områder er vi, må vi indrømme, blevet overbevist af ministeren, på andre er vi blevet imødekomet, f. eks. hvad angår grundejerne indenfor karréværnene og deres pligt til at betale, hvad andre grundejere ikke skal betale. På nogle områder er vi absolut ikke blevet overbevist. Jeg vil f. eks. sige, at med hensyn til spørgsmålet om enhedskommando i katastrofetilfælde er vi ikke overbevist. Det må være forkert, at der er to forskellige kommandoforhold; ikke under opbygningen, dèr er det rimeligt; men i det øjeblik, en katastrofe indtræder, viser al menneskelig erfaring, at da bør kommandoen hvile i en enkelt mands hånd; der må da ikke være muligheder for kompetencestridigheder. Vi har imidlertid ikke kunnet trænge igennem med vore ønsker, men vi vil dog gøre opmærksom på, at vi har haft sådanne tanker. Vi har også ønsket en vis mulighed for partierne for at følge med i denne lovs virkeliggørelse. Det er jo en rammelov, ja, endda en bemyndigelseslov, og det var naturligt, at man fandt en eller anden form, under hvilken partierne kunne følge, hvorledes loven fører ud i livet. Der er imidlertid et parti, der så sandelig ellers